

Ik sta voor de vroegere "ambtswoning" van de directeur van De Producent. Zoals dat vroeger wel gebruikelijk was woonde de directeur bij zijn bedrijf. Nu is het alleen nog de burgemeester die in de stad woont waarvan hij de burgervader is.

Van het grote fabriekscomplex van vroeger, dat zich uitstrekt tot aan de spoorlijn, is nu nog een kantoorpand, een achterliggende opslaghal en het woonhuis over. De Producent, later Melkunie Gouda, omvatte op deze locatie de melkverwerking en de kaasopslag. De aangevoerde melk werd verwerkt tot o.a. consumptiemelk, kaas, boter en melkpoeder. Op de locatie aan het Jaagpad stond de veevoederfabriek en in het pakhuis aan de Wachtelstraat werden de 40.000 kazen opgeslagen van de boeren uit o.a. de Lopiker- en Krimpenerwaard. De opslag van boerenkaas is in 2013 verhuisd naar de Kattensingel (De Blauwe Haan) en het leegstaande, honderdjarige kaaspakhuis met de honderden kleine ramen wordt nu verbouwd tot appartementencomplex.



In 1979 kwam de familie Nagel naar Gouda en hun bedje stond gespreid aan de Nieuwe Gouwe OZ nummer 5. Voor Nel Nagel was wonen aan de buitenkant van Gouda erg eenzaam. Niet voor Wim Nagel, hij had zijn werk letterlijk

naast de deur. Maar voor Nel had het "buiten wonen" aanvankelijk minder leuke kanten. Een praatje maken met de burens was er niet bij. Maar na korte tijd was de familie toch ingeburgerd. Waar nu de Opel dealer is gevestigd en leden van de fitnessclub zich in de etalage in het zweet werken, lagen de voetbalvelden van VV Gouda en de honk- en softbalvelden van The Braves. Toen dit sportieve gebeuren verhuisde naar resp. sportpark Groenhoven en Goverwelle en ook de volkstuintjes van de medewerkers van de fabriek werden verlaten, ontstond er op de zompige velden een wild natuurgebied waar ook de ringslang zich thuis voelde.

Wim werd in 1991 overgeplaatst naar Woerden, maar kon in Gouda blijven wonen omdat zijn opvolger het buiten wonen in Gouda minder aantrekkelijk vond.

Na de fusie van Melkunie en Campina werd een sanering doorgevoerd en 1/3 van de ca. 30 fabrieken moest de deuren sluiten. In 1993 ging ook in Gouda de poort dicht en werd het grootste deel van de gebouwen gesloopt. De projectontwikkelaars zaten echter niet stil en de bebouwing aan beide kanten rukte op, maar de directeurswoning bleef staan met daar omheen een tuin van 1500 m<sup>2</sup>.

Na Wim zijn pensionering is de tuin in een aantal etappes opnieuw ingericht en steeds meer een deel van de invulling van het dagelijks leven geworden. Met name in de zomerperiode is er veel werk te verzetten. Wim houdt zich vooral bezig met grasmaaien, snoeiwerk en de beplanting aanpassen, terwijl Nel zich intensief bemoeit met de rozen en andere bloemen en het onkruid. In de zomer is het een oase van groen met hortensia's, clematissen, rozen en hosta's. Zij hebben er geen spijt van dat ze er destijds voor hebben gekozen om aan de rand van onze wijk te komen wonen.